

F.K.31.19.

De templo Johann. Baptisticis Zittaviensi
ejusq; statu ante reformat.

Ye
5145

Q. D. B. V.

ACTUM GRATULATORIUM

De ^{x 2044 179}

TEMPLOS

ZITTAVIENSIMUM,

IN HONOREM

NOVI CONSULIS

QUI

PAROCHIALIS TEMPLI

QVOQ;

SUPREMUS CURATOR

EST

ad d. 13. Septembr. M DC LXXXIX.

SUB MODERAMINE

CHRISTIANI WEISII, RECT.

EXHIBEBUNT

JEREMIAS BALTHASAR Gritsch / Grünberg. Siles.

ANTONIUS Junge / Hamburgensis.

CONRADUS Wittscheibe / Custrin-Marchic.

CHRISTIANUS-HENRICUS de Dewitz / Nobil. Pomer.

JOHANNES CHRISTOPHORUS ALBERTI,

CHRISTIANUS - Gottfried ALBERTI, } Lipsiens.

Qvibus accident

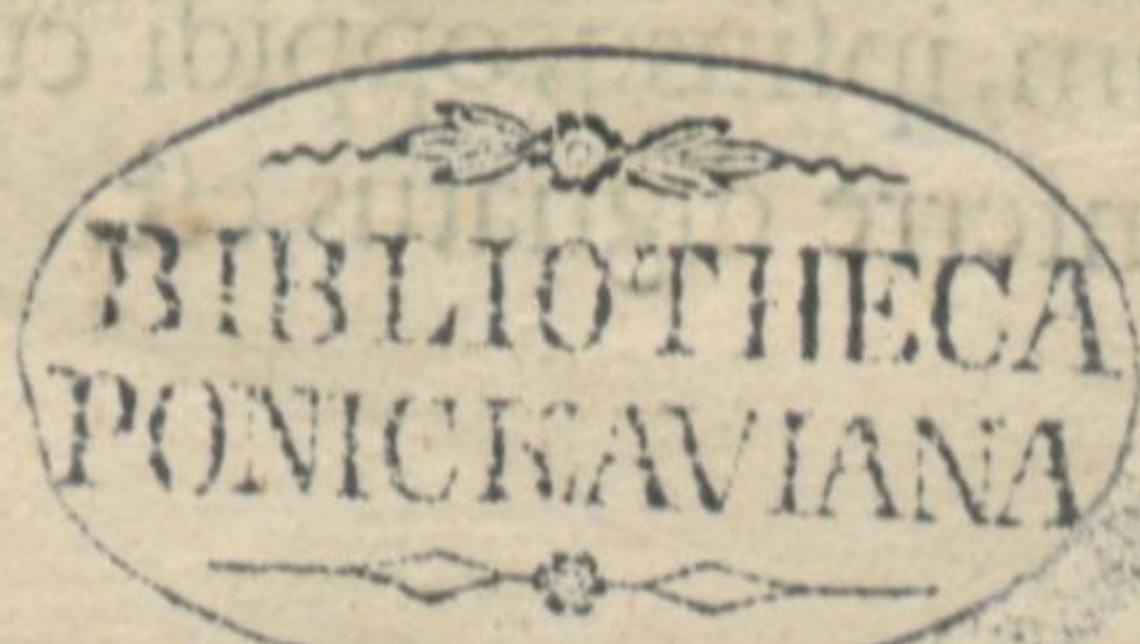
AUGUSTUS Just / Zittaviensis.

JACOBUS FRIDERICUS Gerber / Zitt.

ZITTAVIÆ,

Typis Michaëlis Hartmanni.

Nno superiore, cum ad CONSULEM, novo regimini admotum, dirigenda esset consveta Gymnasii gratulatio; Is autem simul esset SCHOLARCHA supremus, qvi vel hoc nomine præscribere videretur argumentum, Rep. literariâ dignum: nonnulla proferre meminimus, de METHODO STUDIORUM, qvam Scriptor Gallus, non inferioris ordinis, paulo ante sic orbi eruditio commendaverat, ut aliqua nostris studiis convenirent, aliqua commodius explicata, non omnino repugnarent. Nec ingratam fuisse nostram hanc operam, qvæ bene mereri vellet de studiis h. e. de præcipuo reip. ac posteritatis fulcro, variis tum documentis demonstratum fuit.

Nunc ubi ad novam pietatem nos allicit Vir Nobilissimus, septimum hac vice CONSUL, ac simul Parochialis Templi supremus CURATOR: non alienum ab ipsius tum dignitate tum felicitate fuerit, aliqua proferre ad rem ecclesiasticam spectantia. Nam si precibus in templo fusis adjuvari solent graviores Magistratum conatus: Illi non diplicebit loci tam salutaris recordatio. Si vicissim, proprii velut nexu, Templum & Scholam constringi videmus, ut in expediendis passim ceremoniis, ipsa juvenum nostrorum cantica reqviantur: qvis, è coetu scholastico, domum toties sibi commendatam respicere, vel deprædicare nolit?

Adde qvod singularem & admiratione dignam habemus Templi primarii mentionem, si cogitemus anno jam P. C. N. 1021. inibi sepulchrum fuisse datum Zittaviae s. Sidoniae, ut verba Epitaphii olim legebantur, *Christianissimo Principi Manfredo nuptæ*. Sive enim fuit Micislai Poloni filia, sive originem habuit Pomeranicam; Manfredus certè, hujus regionis dominus, lineam agnovit Witekindeam, seu ut speciatim is ramus appellatur, Ringelheimensem: nam si Marchio nonnunquam vocatur Brandenburgicus, crediderim ab Imperatore missum, ut in eo Marchionatu supremum ageret belli ducem: ac proinde tantum Heroëm in exiguo sacello, vel templo prorsus obscurò, recondi voluisse personam profapia & connubio splendidissimam, vix est cur nobis persuadeamus. Ita citius hic habuimus Templum, qvam justam civitatem: si, qvod communi omnium consensu creditur verissimum, Ottocarus Bohemiæ Rex anno demum, 1255. mœnium prima jecit fundamenta; si postea filius ejusdem Wenceslaus ad augmenta Privilegiorum, ipsiusq; oppidi cultum aliquanto meliorem, insignes suas curas conferre dignatus est.

Cœ-

Cæterum Johannis Baptiste nomen, unde accessit Templi primarii titulus admonere nos potest, præcipuam ejus curam & utilitatem pertinuisse olim ad Rhodienses, seu, ut postea vocabantur, Melitenses Eqvites, qvos ab ipso hoc Johanne dicere solemus Johanniticos. Illi enim per suum Commendatorem, aliosq; cruciferos dominos, jura sua tamdiu administraverunt, donec accepto pretio satis lauto, potestatem hanc in manibus Nobilissimi Senatus relinquerent.

Interim sub Archiepiscopatu Pragensi, sub Archidiaconatu Boleslaviensi, Decanatus erat Zittaviensis, ad quem Balbinus in *Libro Miscellaneorum Parochiali* refert triginta tres Plebanos, quorum Ecclesiæ nominibus nondum prorsus incognitis recensentur *Advocati villa, Heinrici villa s. Alba Ecclesia, Cruciferi in ipsa Sittavia, Henrici villa Ecclesia Rombergensis, Sifridi villa, Ruperti villa, Yvua, Ronberg, Reichenauv, Wernoldi villa, Heinwald, Henrici villa, Friderici villa, Schonovv magnum, Wytigendorf, Ostravia, Grunovv, Koenighein, Seibotonis villa, Reichenberg, Rochliz, Schonovv parvum, Veczelsvvald, Krocovia, Wetavia, Bertrandi villa, Conradi villa, Udruviz, Tirchovv, Wogtsdorff, Pulchra Tilia, Grot, Heinrici villa Scriptoris.* Cæterum hos Cruciferos s. Johanniticos multis in causis fuisse exemptos, ex eo patet Balbini indice. Cum enim anno 1384. per universum Bohemiæ regnum colligerentur decimæ Ecclesiasticæ, ab his Cruciferis nihil solutum est. Fuisse autem hujus Decanatus s. Districtus aliquam existimationem, inde clarum est, quod Capitulum Pragense, cum anno 1421. Conradus Archiepiscopus, cum insigni Canonorum numero partibus accessisset Hussiticis, reliquias suas per aliquod tempus Zittaviæ servaverit. Exhibit idem Balbinus *Miscellan, Decad. I. Lib. VI. pag. 156. seqq.* literas Capituli nomine ad Pontificem & ad Archidiœcesin Bohemicam Zittaviæ scriptas.

At cur post Lutheri reformationem anno 1521. Commendator, qui nominandorum Concionatorum haberet jus, fieri pateretur, ut pomericiana concio M. Laurentio Heidenreichio concederetur, hactenus quidem per 12. annos Prædicanti pontificio, tum vero Lutheri partibus addicto, saepe miratus sum. Sed, si à divina providentiâ dicessem, cui referenda sunt eorum temporum miracula, magnam mihi lucem accedit Illustris Seckendorfius in *Historia Lutheranismi* pag. 355. Ejus enim hæc sunt verba: *In Bohemia & Silesia, et si Ludovicus Rex Lutheru infensus esset, Georgii tamen Marchionis Brandenburgici, qui regie aula Magister erat, & favere Lutheru cœperat, opera florere incipiebat Evangelica doctrina.*

Neq; tamen prorsus quieta fuit hujus concionatoris conditio, quo minus & ipse turbaretur, & auditores varias interdum molestias devorare cogerentur: donec anno 1540. prima compositionis affulgeret spes, & Commendator variis modis delinitus, Senatui pleniorum aliquam potestatem indulgeret. Fallor an omnis loco referri potest, quod co-

Fr. Ye 5145

codem anno versus Aulam Crucis s. Commendatoris domum Tem-
pli paries insignem ruinam passus est. Certè postquam elapsi essent
anni triginta, Commendator hic habitare & regnare desit, destructoq;
ipsius habitaculo successit Gymnasium & Rectoris domus.

Templi autem res qvod attinet, anno 1545. cum antea pomeridiana-
nis concionibus vacasset *Casper Heubelius*, revocatus *Heidenreichius*,
olim à Commendatore ejectus, & Lembergensium hactenus Pastor,
matutinis quoq; concionibus adhibitus est. Anno 1550. numerus Con-
cionatorum factus est ternarius, donec quartus & quintus accederet,
ac civium excrescens numerus, alterius etiam templi necessitatem de-
monstraret.

Hujus generis multa secum reputabunt declamatores nostri, tan-
to qvidem libentius, qvod nullibi promptiorem gratulandi & bene o-
minandi materiam deprehendunt.

Qui primo loqvetur, originem Templi, quantum per antiquita-
tis tenebras licuerit, persecuturus est.

Alter Reformationis difficultatem ac faustum postea successum
mirabitur.

Tertius conservatam hactenus, sub inclito SAXONUM Regi-
mine, felicitatem deprædicabit.

Quartus ad structuram, Musicam, aliumq; splendorem respiciet.

Quintus purioris doctrinæ custodiam & culturam, velut exqui-
sitissimum Templi ornamentum, commendabit.

Sextus è singulis Templorum Zittaviensium nominibus vovendi
& precandi captabit occasionem.

Septimus, ne DEUS immittere velit eam devastationem, quam
in tractibus Rhenanis innumera tempora jam experiuntur, devotis pre-
cibus contendet.

Epilogus tum ad Nobiliss. GIRISIUM, tum ad reliquos Senatorii
Ordinis Patres optandi suam convertet pietatem.

Equidem ejus generis omnia sunt, ut displicere nequeant, Chri-
stianis, Magistratibus, Zittaviensium Fautoribus & Amicis, omnibus
deniq; Oppidi laudatissimi clientibus. Qvamobrem, ad diem Martis
post secundam pomeridianam, frequenti & benigno Auditorio com-
probatum iri debitum hoc & à gratis animis profectum officium, ita
confidimus, ut, tanquam in re certissima, reciprocum sive observanti-
am sive promptitudinem polliceri non dubitemus. Servet DEUS
Ecclesiam, & in ea Ecclesiæ Seminarium, qvod è pristina Crucis aula
fuit progressum. Sic salvum & lætum fore Magistratum, salvos &

lætos cives, non desperamus. P. P. Dom. XIV. post. Trin.

M DC LXXXIX.

•(○)•

VDM

ne

F.K.31.19.

De lauglo Johau. Baptiste Libauensi
ejusq; statu ante reformat.

Ye
5145

Q. D. B. V.

ACTUM GRATULATORIUM

De

x 2044 179

TEMPII ZITTAVI IN HOC NOVI CO PAROCHIAI SUPREMUS

ad d. 13. Septembr.

SUB MOD

CHRISTIANI

EXHIB

JEREMIAS BALTHASA

ANTONIUS Junge / F

CONRADUS Wittsche

CHRISTIANUS-HENF

JOHANNES CHRISTO

CHRISTIANUS - Gotts

Qvibus

AUGUSTUS Just / Zit

JACOBUS FRIDERICU

ZITT.
Typis Michaelis Hartmanni.

